

БАЛЬБЕЖ Г., ЯСИНЬСКА С., КУПРОВСКИ М.

BALBIERZ H., JASINSKA S., KUPROWSKI M.

ИНФЕКЦИЯ ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫМ
ОТЕКОМ У НОРОКINFECTION OF NUTREOLA WITH BACILLI
OEDEMATIS MALIGNI

Содержание

Summary

Авторы описали случай заболевания и падежа 3 норок вызванного инфекцией *Clostridium septicum*. Болезнь выступала исключительно у норок импортированных весной 1958 из Дании.

Three Nutreola contracted and succumbed to an alimentary infection with *Clostridium oedematis maligni*. The infection occurred exclusively in animals imported in the Spring 1958 from Denmark.

WŁADYSŁAW JANOWSKI, STANISŁAWA JASIŃSKA

Moniliaza jagniąt na tle zakażenia pokarmowego

Z Katedry Mikrobiologii Wydz. Wet. WSR we Wrocławiu
Kierownik: prof. dr ADAM SKURSKI

Z Katedry Farmakologii Wydz. Wet. WSR we Wrocławiu
Kierownik: doc dr ADAM SZWABOWICZ

Ostatnio, jak wynika z piśmiennictwa, problem moniliazy u zwierząt staje się coraz bardziej aktualny. Również w polskim piśmiennictwie pojawiają się doniesienia o zachorowaniach różnych zwierząt, w których czynnikiem etiologicznym wydają się być drobnoustroje z rodzaju *Candida*.

Opisywany przypadek moniliazy dotyczy jagniąt i pozostaje w związku z podawaniem zakażonej karmy.

W owczarni P.G.R. Cz. powiatu Gostyń, liczącej 564 sztuk owiec, w tym 210 jagniąt i pewną ilość osesków wystąpiły w styczniu 1959 r. nagłe padnięcia wśród jagniąt; w poszczególnych dniach padło od 2 do 7-miu jagniąt. W sumie w ciągu tygodnia zanotowano 17 zejść śmiertelnych. Obsługa owczarni nie zauważyła żadnych objawów chorobowych, które poprzedzałyby padnięcia. Wśród dorosłych owiec i jagniąt-osesków padnięć nie było. Wszystkie owce żywiono sianem, natomiast jagnięta dożywiano owsem oraz moczonymi wytlókami z buraków cukrowych. Wobec niemożności ustalenia przyczyn schorzenia wstrzymano podawanie wytlóków i owsa, a jedno padłe jagnię oraz próbki pasz przesłano do badania toksykologicznego do Katedry Farmakologii Wydz. Wet. WSR we Wrocławiu. W międzyczasie po zmianie paszy padnięcia wśród jagniąt ustały.

W przysłanych do badania zwłokach jagnięcia stwierdzono sekcyjnie następujące zmiany: obrzękłe, silnie przekrwione, na całej powierzchni serca podnasierdziowe liczne wybroczyny. Wątroba barwy ceglastowiśniowej, przekrwiona, ćma, krucha. Śledziona bez zmian. Nerki, zwłaszcza w warstwie korowej silnie przekrwione. Przedzółdki, żołądek właściwy, jelito cienkie i grube bez zmian. Pobrane w czasie sekcji próbki skierowano do badań bakteriologicznych, które wykonano w Katedrze Mikrobiologii Wydz. Wet. we Wrocławiu.

Treść pokarmową jagnięcia zbadano chemicznie w kierunku trucizn gwałtownie działających (arsenowych i fosforowych), z wynikiem ujemnym.

Nadesłane pasze, a mianowicie owies zbadano i botanicznie i biologicznie na zwierzętach doświadczalnych. Wynik badań był ujemny. Próbkę siana przebadano botanicznie również z ujemnym wynikiem. Próbkę moczonych wytlóków buraczanych, ze względu na stwierdzone makroskopowo zapleśnienie, skierowano do badań bakteriologicznych. Dodatkowo otrzymane na żądanie próbki suchych wytlóków buraczanych, pobrane z magazynu paszowego skierowano również do badań bakteriologicznych.

Wyniki badań bakteriologicznych wycinków narządów wewnętrznych jagnięcia i próbek pasz przedstawiają się następująco: w preparatach z płuc, śledziony i krwi z serca stwierdzono obecność pojedynczych gramododatnich tworów drożdżopodobnych. Posiewy bezpośrednie z krwi i narządów wewnętrznych na pożywcę Sabourauda, jak i hodowle namnażające z dodatkiem antybiotyków wykazały obecność kolonii białych, o wyglądzie i konsystencji śmietany, a w dalszych przesiewach, o powierzchni matowej, szarobiałej. Drobnoustroje te na pożywcę różnicowej z kukurydzą tworzyły charakterystyczne dla *Candida albicans* chlamydospor. Właściwości biochemiczne zgodne z zachowaniem się *Candida albicans*. Szczep ten wykazał jedynie różnicę w rozkładaniu sacharozy.

Równocześnie przeprowadzono badania bakteriologiczne moczonych i suchych wytlóków buraczanych, którymi żywiono jagnięta. W posiewach bezpośrednich uzyskano oprócz pleśni białe kolonie, podobne do poprzednio wyizolowanych. Szczepy wyosobnione z moczonych wytlóków określono po bliższym badaniu, jako *Candida albicans*, natomiast szczep grzyba pochodzący z suchych wytlóków nie tworzył chlamydospor i odmiennie zachowywał się na cukrach.

Wyizolowane szczepy identyfikowane w Ośrodku Badawczym Przeciwgrzybiczym w Poznaniu przez prof. dr Alkiewicza zostały oznaczone, jako *Candida albicans* (z krwi i mo-

czonych wytlóków) oraz *Candida parakrusei* (z suchych wytlóków buraczanych).

Niezależnie od badań w kierunku grzybów przeprowadzono badania bakteriologiczne na obecność innych tlenowych i beztlenowych drobnoustrojów ze szczególnym uwzględnieniem pałeczek posocznicy krwotocznej. Jednakże badania te, jak i badania biologiczne wypadły ujemnie.

Całość przeprowadzonych badań wskazuje, że przyczyną zachorowań i padnięć jagniąt w opisanym przypadku było według wszelkiego prawdopodobieństwa zakażenie grzybem z rodzaju *Candida albicans*. Stwierdzenie tego drobnoustroju w moczonych wytlókach buraczanych, którymi żywiono jagnięta, jak również nie zachorowanie owiec i osesków, którym wytlóków nie podawano oraz ustanie padnięć w krótkim czasie po zmianie paszy jest dowodem, że przyczyną schorzenia było karmienie jagniąt wytlókami zakażonymi grzybem *Candida albicans*. Brak tego drobnoustroju w suchych wytlókach pobranych z magazynu pozwala przypuszczać, że zakażenie tej karmy nastąpiło w czasie jej moczenia.

Opisany przypadek wskazuje na możliwość występowania moniliazji na skutek zakażenia pokarmowego, co rzuca nowe światło na patogenezę tego schorzenia.

Piśmiennictwo

- 1) Balbierz H., Kuprowski M., Sielicka B.: Wyosobnienie zjadliwego szczepu *Candida albicans* w enzoologii norek. Med. Wet. Nr 5, 264—270. 1958.
- 2) Czarnowski A.: Drożdżycy płuc u norek. Med. Wet. Nr 1 24. 1956.
- 3) Fertig S., Kaszubkiewicz Cz., Wasiukiewicz W.: Enzootyczne zwyrodnienie mięśni i moniliazji płuc u jagniąt rasy „Kent”. Med. Wet. Nr 3, 135—140. 1958.

- 4) Kotz J., Michalska Z.: Drożdżycy mięśni u konia. Med. Wet. Nr 3, 159—163. 1958.
- 5) Kuprowski M.: O moniliazji u głuszców i o entrohepatitis. Med. Wet. Nr 4, 201—204. 1956.

ЯНОВСКИ В., ЯСИНЬСКА С.

МОНИЛИОЗ ЯГНЯТ НА ФОНЕ КОРМОВОЙ ИНФЕКЦИИ

Содержание

Авторы описывают случай заражения ягнят грибом *Candida albicans* после скармливания намоченных свежескошенных выжимок, в которых бактериологически установлено присутствие этого микроорганизма. Пало 17 ягнят на 210 штук.

Присутствие *Candida albicans* установлено в крови сердца, в легких и в селезенке ягнят.

Бактериологические и токсикологические исследования в других направлениях дали отрицательные результаты. Случай падежа прошли после смены корма.

JANOWSKI W., JASIŃSKA S.

MONILIASIS OF LAMBS CAUSED BY ALIMENTARY INFECTION

Summary

The authors describe a case of infection of lambs with the fungus *Candida albicans* after the feeding with beet — root grounds, in which bacteriological examination proved the presence of this microorganism. Out of the total number of 210 lambs 17 succumbed to the disease. The presence of *Candida albicans* was proved in the blood collected from the heart, lungs and spleen of the lambs. Bacteriological and toxicological examinations to find other causative. Change of the diet stopped the disease.

PATOLOGIA I TERAPIA

ZYGMUNT EWY, DANUTA JASZCZEWSKA, IZABELA ZACIEWSKA

Badania morfologiczne tarczyc bydła rasy czerwonej polskiej z okręgu Podhala

Z Pracowni Biochemicznej Instytutu Zootechniki i Katedry Anatomii Zwierząt WSR Kraków

W pracy Ewy i Bobka, w której określano ilości jodu związanego z białkiem w surowicy krwi krów rasy czerwonej polskiej z okręgów wolotwórczych Podhala, wykazano, że u 6,2% przebadanych krów występuje bardzo niski poziom jodu hormonalnego wskazujący na niedoczynność tarczycy. Świadczyłoby to, że zwierzęta domowe przebywające na obszarach o niskim poziomie jodu w wodzie i roślinach, podobnie jak ludzie, narażone są na schorzenia tarczycy objawiające się wolem.

Wiadomo jest, że jeśli ustrój zwierzęcy znajduje się w takich warunkach, że na skutek braku jodu nie może syntetyzować odpowiedniej ilości tyroksyny, wówczas jej niski poziom we krwi pobudza przedni płat przysadki mózgowej do wydzielania większej ilości hormonu tyreotropowego, na który to bodziec tarczycy odpowiada przerostem wyrównawczym — wolem.

Kamiński oznaczał jod w sianie i wodzie z niektórych okręgów wolotwórczych Podhala i wykazał, że w większości analiz ilości jodu w 100 g suchej ma-

sy siana są bardzo niskie i nie przekraczają 25—30 mikrogramów, zaś w wodzie są niższe od 1 mikrograma w litrze. Simpson zajmując się występowaniem wola u owiec stwierdził, że pojawia się ono tylko w tych rejonach, gdzie poziom jodu nie przekracza 30 mikrogramów na 100 g suchej paszy. Badania Jowanowicia i Panticia przeprowadzone na zwierzętach domowych Serbii wskazują, że w okręgach endemicznych wole u zwierząt występuje równoległe z objawami wola endemicznego u ludzi. Badania powyższe wykazały, że poszczególne gatunki zwierząt są w różnym stopniu wrażliwe na niedobór jodu, wśród bydła znaleziono 10% zwierząt z wolem, zaś wśród kóz 20%. Narbut przeprowadził badania tarczycy u królików z różnych okolic kraju i stwierdził, że w grupie zwierząt z Podhala występowało powiększenie tarczycy w porównaniu z innymi terenami. Podobne doświadczenia przeprowadził Kamiński i wykazał, że króliki żywione sianem i owsem pochodzącym z Tylki, pow. Nowy Targ (miejscowości gdzie występuje 79% wola u ludzi)